

PLOMES, BANYETES I PASTORETS

versió d' en Joan Salvador

PLOMES, BANYETES I PASTORETS

versió d'en Joan Salvador

Dedicatòria a l'escriptor i amic Sebastià Sorribes que traduí un conte francès per adaptar-lo a un obra de titelles, que es representà pels anys 60 al barri de la Mina. L'obra es desestimà per la complexitat del muntatge. En Joan Salvador el versionà adaptant-lo a un llenguatge més teatral, tot creant noves escenes.

ACTE I

(Cortina negra. Núvols de diferents tamanys penjats a l'aire. Sis angelets amb vestit llarg i ales, amb una partitura a les mans. Sant Pere, amb barba llarga. Tots plegats formen un cor).

Sant Pere: Una, dues i tres.

Cor: *(desafinant)* Glòria, glòria, in excelsis...

Sant Pere: *(tallant)* No, no! Serafí! Sempre t'equivoques en el mateix lloc.
(Sant Pere fa veure que entona la melodia d'abans)
... La, La, La... Solemne! Solemne"
(Canvia de to)
... Sol, Sol! Tu confons un Re com una casa!

Serafí: Precisament, Sant Pere, és això el que jo entenia...

Sant Pere: Bé, bé, tornem a començar dotze compassos abans del senyal. Una, dues...

Cor: *(desafinant i molt lentament)* Glòria, glo...

Sant Pere: *(torna a tallar en sec)* No! No! No! Quants cops us ho he de repetir?
Lleuger, més lleuger... Sobretot tu, Serafí, sembla que estiguis a cal dentista
Glopejant...!

Serafí: *(ploriquejant)* Jo no en tinc la culpa, Sant Pere, és que estic canviant la veu...

Sant Pere: Ja ho sé, ja ho sé, i en això no hi podem fer res. Mentrestant, feu tots un Esforç i procureu entendre el que canteu, encara que estigui escrit en llatí:
"Glòria in excelsis Deum". "Glòria a Déu en les altures".
S'ha de cantar amb lleugeresa, amb alegria. Escolteu:
(desafinant molt)
... Glòoooooriiiiaa... Ho veieu? Apa, doncs.

Cor d'àngels: *(ara molt ben cantat)* Glòoooooria, Glòoooooria, in excelsis deeeuum.

Sant Pere: Molt bé. Ho veieu? Quan voleu, surt. No queda del tot malament.

Angel 1: Ja podem marxar, Sant Pere?

Sant Pere: No, no, és clar que no! Encara hem d'assajar la segona cançó! Bé, us dono dos minuts de pati i després continuem.

Tots: Ooooohooh!

Sant Pere: Qui ha dit "Ooooohooh"? Si no treballem, no acabarem mai!

Angel 2: Jo pensava que teníem molt de temps!

Sant Pere: I tu que saps! He rebut l'ordre d'estar preparats per a qualsevol eventualitat.
Ningú sap en quin dia serà fixada la bona nova.

Angel 3: Ningú?

(dirigint-se a un company)
Escolta, com es dirà la nova festa? No m' enrecordo...

Sant Pere: Que et sento!
(solemne)
Es dirà Nadal.

Angel 4: Quin nom més divertit!

Sant Pere: Doncs així es dirà i ens haurem d'acostumar a enrecordar-nos.

Angel 5: Quin dia és avui, Sant Pere?

Sant Pere: El 24 de desembre.

Angel 3: Clar, no és un número rodó!

Angel 2: Mira, em jugo una ploma que no serà abans del primer de gener.

(Entra l'Angel 6 amb un telegrama i li dona a Sant Pere)

Angel 6: *(cridant)* Sant Pere! Sant Pere!

Sant Pere: **Què em portes?**

Angel 6: Un missatge urgent, Sant Pere!

Sant Pere: Simbomba! Dona'm! Simbomba! Simbomba!
(llegeix i es posa nerviós)
Ja ha arribat, ja ha arribat! ... del que estàvem parlant, veieu? Ja ha arribat!

Tots: Què passa, Sant Pere? Què passa?

Sant Pere: *(nerviós)* Nadal! Nadal! ...és Nadal! Bé,. Demà! ...avui, bé, ja hi som!

Tots: Ossanna! Ossanna!

Sant Pere: Calleu! Calma, tranquil.litat.
(imitant-los)
Ossanna, Ossanna... No podem perdre ni un minut! Serafí, sobre la meua taula hi trobaràs un pergami. Porta-me'l de seguida!
(dirigint-se a tots)
Penseu que cridant Ossanna ja està tot fet? Això seria massa senzill!! Ai, ai... com triga em Serafí...!

Angel 6: Sant Pere, i ara què hem de fer?

Sant Pere: Si ho sabés, ja no estaria aquí. Ah! Ara arriba en Serafí. Dona't pressa. Dona't pressa. Gràcies! ...I ara allunyeu-vos que això no és per a vosaltres.
(fa un gest amb la mà... Deletrejant)
"Instruccions per a la festa de Nadal!"
(Poc a poc, l'envolten i ell va llegint amb to d'inventari)
- Estel..., bé.
- Pastorets amb el seus ramats...
(Girant-se de sobte)
Voleu fer el favor de marxar d'aquí?!!
- Reis Macs
- Herodes
- Betlem
(El tornen a envoltar)
Fora d'aquí!
- Pessebre
- Bou
- Ase, bé.
- Fugida a Egipte... bé, això ja ho veurem més tard.
(solemne)
Ara començarem pel començament.
Vaja, vaja, vaja, tinc feina per a vosaltres.
Primer tu, Serafí. T'encarregaràs d'una missió molt important... Veus aquell nuvolot tan gran? Agafes aquell estel amb cua, el fixes a la punta d'un bastó i tornes aquí tot seguit.

Serafi: Sí, Sant Pere.
(*surt de pressa*)

Tots: (*escriu*) I nosaltres? I nosaltres?

Sant Pere: Tranquil·litat! Abans de res més, anem a cantar!

Tots: Oooohoooh!

Sant Pere: Sense "Oooohooohs" que valguin. No us preocupeu, hi ha treball per a tots!

Angel 5: Sant Pere, expliqui'ns que passarà!

Sant Pere: Bé, el programa és així: la Verge Maria, que espera un nen, i Sant Josep, aniran a un poble anomenat Betlem, i un cop instal·lats en un pessebre, pels volts de la mitja nit naixerà l'infant Jesús.

En aquest moment entra en Serafi amb l'estrella)

Apropa't. Està ben fermat aquest estel? Doncs, veniu...

(Tot això junts, assenyalant al pati de butaques)

Veieu aquella gran taca blava on al mig hi ha una llenca de terra amb forma de bota? És la mar... la mar...

Tots: (*amb cantarella*) Mediterrània.

Sant Pere: Veieu aquella terra de color groc, que hi ha al davant, amb unes taques Verdes i una cinta blava? ...És...

Tots: Palestina!

Sant Pere: Veieu aquella gran ciutat, la més gran d'aquell país?

Serafi: Jerusalem?

Sant Pere: Exacte! Aleshores, mireu, tres dits a la dreta, hi ha un poblet petit, petit...

Tots: Oh, sí!

Sant Pere: Doncs és Betlem. Tu, Serafi, baixaràs volant poquet a poquet, poquet a poquet, fins aquell lloc, amb l'estel. ... Això és tot.

Serafi: Quan hi he d'anar?

Sant Pere: Doncs, ja! Bon viatge. I recorda... poc a poc, molt poc a poc, i no t'aturis a jugar.

Tots: Adéu, adéu...!

(Mentrestant, en Serafi se'n va molt a poc a poc amb l'estel agafat d'un bastó i els altres l'acomoden amb la mà).

Sant Pere: I ara nosaltres a assajar. Encara hem de fer la segona cançó.

Tots: (*no gaire fort*) Oooohooohoo!

Sant Pere: Una, dues...

Tots: (*canten el començament de l'Anunciació als Pastors*)

A Betlem me'n vull anar

A Betlem me'n vull anar..

(Teló a poc a poc)

ACTE II

ELS TRES REIS D'ORIENT

(Cortina negra. Un gran finestral per on es veuen els estels i un telescopi que mira cap a la finestra. Hi ha alguna taula amb llibres, alambí, aparells de laboratori, etc. Dels tres reis, Melcior és l'intel·lectual, Baltassar el més xerraire i Gaspar el seriot, va amb un gran llibre a la mà. A escena es troben els dos patges dels reis, aprenents que estan netejant).

Pascual: *(mentre treu la pols)* Saps que et dic, Melquiades, ja n'estic tip d'aquestes feines: que treure la pols, que escombrar, que desempolsinar el mussol, que posar oli a les llànties, que encendre la fornal... Quan vaig acceptar fet de patge, jo pensava que podria fer màgia.

Melquiades: No et queixis, Pascual. Fa poc que has entrat i encara tens molt per aprendre. Els nostres amos, el senyor Melcior, el senyor Gaspar i el senyor Baltassar, prou feina tenen amb les seves investigacions per a que perdin el temps amb nosaltres. El senyor Gaspar ja ens ho va dir: "Vosaltres feu la feina i fixeu-vos, que amb el temps ja n'aprendreu".

Pascual: Però és que jo vull fer màgia.

Melquiades: Però no estàs preparat, paciència, tot arribarà.

Pascual: *(mentre treu la pols, troba un flabiol)* Saps que és aquest flabiol, Melquiades?

Melquiades: No toquis res, i fes la feina.

Pascual: Diu en Baltassar que és per encisar tota mena de serps.

Melquiades: Va, deixa-ho, no juguis.

Pascual: Home, per tocar una mica el flabiol no pot passar res.

Melquiades: Jo de tu no ho provaria.

Pascual: No siguis poruc, ara no hi ha ningú.
(Es posa a tocar. A poc a poc, d'una cistella de roba, comença a aixecar-se, com si fos una serp, un llençol al ritme de la música. També un enfilall de mitjons i samarretes. En aquest moment, entren els reis).

Melcior: Molt bonic, així es treballa?

Gaspar: Molt ben dit.

Melcior: Us ho tinc dit de no jugar amb els estris del laboratori. Quan sigui el seu moment, ja els podreu utilitzar, però no encara.

Melquiades: Ja li deia jo.

Pascual: Només he volgut provar, disculpeu-me, la culpa és meva.

Melcior: Bé, deixem-ho estar. Apa, nois, destapeu la ullera.

(Els patges ho fan i se'n van)

Melcior: I bé, senyors, i si ens poséssim a treballar?

Baltassar: Com tu diguis, Melcior.

Melcior: A qui li toca, doncs, mirar primer?

Baltassar: A mi, a mi!

Melcior: Llavors, mira i diga'ns tot el que vegis. La nit es molt bella i crec que podrem fer un bon treball.

Baltassar: Ja veig l'Ossa Menor.

Melcior: Esplèndid! Podríem aprofitar l'ocasió *(to enfàtic)* per buscar un sistema de medicació que ens permeti de situar la seva posició. Tu que opines, Gaspar?

Gaspar: Molt... ben... dit! *(a poc a poc i segur)*.

Baltassar: A mi m'agrada més mirar els estels des del meu jardí.

Melcior: Sí, sí, però observa.

Baltassar: És més romàntic... *(torna a mirar)* Ja tinc l'Ossa Major.

Melcior: Aguanta-la. I l'estrella Polar?

Baltassar: També la tinc.

Melcior: No la deixis escapar, doncs hem d'aprofitar l'ocasió per buscar un sistema de medicació que ens permeti de situar la seva posició. Tu que opines, Gaspar?

Gaspar: Molt... ben... dit.

Baltassar: Ahhh!... Ahhh!... Ahhh! *(pujant el to)*.

Melcior: Què passa?

Baltassar: Veig, veig!

Melcior: Què veus?

Baltassar: Una cosa!

Melcior: Quina cosa?

Baltassar: Una estrella que camiiina *(ben llarg)*.

Melcior: Com?

Baltassar: Mira, mira; quin fenomen deu ser aquest?

Melcior: Ni idea. Gaspar, vols donar la teva opinió?

Gaspar: Molt... ben... dit.

Baltassar: Quina cosa més estranya. Estava mirant tranquil.lament i, de sobte, "zaaaas" aquesta estrella.

Melcior: A veure, a veure... A mi em sembla que va molt lentament. Què n'opines tu, Gaspar?

Gaspar: Molt... ben... dit.

Melcior: Vull mirar una altra vegada.

Baltassar: Ah, no! Ara em toca a mi!

Melcior: No, no...

Baltassar: Jo l'he vist primer!

Melcior: Però jo l'he vist menys temps que tu.

Baltassar: Bé, llavors jo vaig darrera teu. Et sembla bé, Gaspar?

Gaspar: Molt... ben... dit.

Melcior: Sí, camina lentament i sembla que devalli... Quina cosa més misteriosa. En saps alguna cosa, Gaspar?

Gaspar: Espereu, consultaré el meu llibre. Veiem, escombria, espasa, estiu, estel. Ja ho tinc: estels! .... Estels que caminen... aquí, aquí... Estel que camina: Diu... "Una nit, d'un dia, d'un any... en la serenor d'un capvespre, un estel veureu brillar, que tot posant-se a bellugar un camí us guiarà. Senyal joiosa que anuncia la vinguda de Jesús entre els homes, ell serà qui ens portarà la joia més estimada i dintre el nostre cor, com un tresor, ens hi posarà l'amor".

(Esverat)

Senyors, senyors, la nit d'un dia ha arribat. El senyal de l'estel, no hi ha dubte, És aquest: ell ens conduirà fins aquell que posseeix el tresor dels tresors.

Melcior: Doncs que esperem, senyors, posem-nos en camí.

Baltassar: Anem a trobar a Jesús. Què et sembla, Gaspar?

Gaspar: Home, doncs... *(pensatiu)* molt... ben... dit!

(Teló ràpid)

ACTE III
INTERIOR DE L'INFERN

(Satanàs enlairat, està molt nerviós, grinyola, va amunt i avall. Entra una figura, ajupida, tapada de negre i li diu una cosa a cau d'orella, i en Satanàs encara s'empipa més. La figura surt corrents. Torna a anar, amunt i avall, molt nerviós. Entra una altra figura, li diu una cosa a l'orella, i en Satanàs pega cops, i la figura surt corrents. Torna a anar amunt i avall, molt nerviós i remugant, pega cops i crida a tothom).

Satanàs: Redimonis, gamarusos, veniu aquí ara mateix! Us crida l'amo, que sóc jo!

(Entren els dimonis, tapats de cara amb la capa negra, i l'envolten mig ajupits).

Satanàs: Oh bestioles infernals, llefiscoses criatures que em serviu.

(Com dient-ho per si mateix)

Quin fàstic de gent que tinc! S'apropen dies tenebrosos. El nostre imperi del mal se'ns acaba!

Hi ha gent de dalt que ens fa la punyeta! Negres rumors per nosaltres s'expandeixen. Un infant ha de néixer i tan sols amb ses paraules el nostre imperi desfarà!

Diuem males llingües que aquest infant, ja de gran, solament amb un gest o amb una paraula, a cent dimonis pot esclafar!!!

Maleït sigui aquest infant i el dia que neixarà! Mai el seu nom vull sentir anomenar i convoco als mil dimonis a veure qui el pot anar a temptar!

(Entren el Banyeta i el Banyut que arriben tard)

Banyut: Disculpeu-nos, senyor Satanàs, arribem tard perquè hem anat a posar carbó a la segona caldera i aquest no trobava la pala.

Banyeta: El que no la trobaves eres tu!... i no me les vulguis carregar a mi ara...!

(Satanàs fora de sí, comença a cridar amb mots inintel·ligibles com pegant una gran escridassada)

Banyut: *(parlant amb el Banyeta)* Ja t'he dit que s'empiparia, ja me'l començo a conèixer..

Banyeta: Però el que passa senyor Satanàs, el que passa és que...

(Satanàs encara grinyola més fort. Sembla que vagi a explotar, es controla, baixa la veu i diu insidiós...)

Satanàs: Prou, prou, callats, calladets!!! Au, aneu en un raconet, però calladets! Bé, anem a l'important! ... on erem? Ah, sí! Qui de vosaltres gosa fer la missió que he anomenat?

Banyut: *(parlant amb en Banyeta)* Escolta, tu, podríem quedar bé amb aquest... I si ens hi apuntem?

Banyeta i Banyut: Nosaltres, nosaltres!!

(Els altres dimonis, que estaven discutint qui s'apuntava, al sentir això esclafen a riure, es revolquen, fan gestos...)

Satanàs: Calleu! Ja, ja, ja...! Doncs molt bé. No us vull tornar a veure fins que tingueu la segona caldera ben farcida d'homes i dones per vosaltres pervertits, corromputs, venuda la seva ànima a les forces del meu imperi... Aneu, marxeu cap amunt i recordeu-vos de lo principal: l'infant! L'infant!!!

(Surten en Banyut i en Banyeta)

Satanàs: I nosaltres alegrem-nos pel triomf de les tenebres!

(Cançó i ball conjunt dels dimonis)

(Teló)

ACTE IV
ELS PASTORS

(A la muntanya pastors dormint; és de nit, un foc amb una olla amb tres potes de ferro. A primer terme, un pastor estirat i els altres dos arrepenjats esquena contra esquena)

(Entren en Banyeta i en Banyut)

Banyut: Goita tu, quin ramat de bens. Els hi farem de les nostres.

Banyeta: Vols dir que funcionarà?

Banyut: No ho sé, però les ordres són les ordres, hem d'aconseguir que facin malifetes. Apropem-nos i observem-los.

Banyeta: Jo no tinc gaire confiança en que ens surti bé.

(El pastor estirat a terra, parla tot somiant)

Plàcid: El pessebre... un tresor...

Banyut: Goita, Banyeta, ja tenim el fil per enfilars l'agulla. Tinc entès que els homes es maten pels diners i aquest parla d'un tresor.

Banyeta: No n'estic gaire segur; això no pot sortir bé.

Banyut: Calle, Banyeta, no siguis sorrut. Els convencerem de que es barallin, s'envegin, desitgin aquest tresor. Veuràs..

(a cau d'orella d'en Roc)

Desperta, desperta... El teu amic Plàcid sap d'un tresor. Ara tu, Banyeta.

Banyeta: Doncs... *(a cau d'orella d'en Jepó)* Em sembla que en Plàcid sap l'amagatall d'una cosa que potser t'agradarà.

Banyut: *(enérgic)* Rediable, Banyeta! Has d'ésser més convincent, més afalagador. Incita'!

Banyeta: Bé, bé... Ho tornaré a fer. *(A cau d'orella)* El teu amic Plàcid sap l'amagatall d'un tresor i em sembla que t'agradarà...

Banyut: Fixa't, fixa't, ja desperten, ja reaccionen. Amagem-nos.

Roc: Bonica nit!

Jepó: *(badallant)* Què???

Roc: *(badallant també)* Parles molt poc aquesta nit.

Jepó: Quan un no parla és que no té res a dir.

Roc: Si no tens res a dir, digues "res" com a mínim.

Jepó: Si tingués alguna cosa a dir t'ho diria, pots estar segur.

Roc: Saps alguna cosa?

Jepó: Alguna cosa de què?

Roc: Vinga...

Jepó: Si sé alguna cosa? No et comprenc, Roc.

Roc: Estàs ben segur que no saps res de la cosa?

Jepó: De la cosa? Quina cosa? Aaaaah! Del tresor, del tresor...?

Roc: Bé, i què?

Jepó: Què de què?

Roc: Creus que serà veritat?

Jepó: Lo del tresor? Clar que és veritat.

Roc: I que és el que tu saps?

Jepó: En Plàcid és el que ho sap. Escolta, escolta... que aquest parla quan somia.
(*dirigint-se a en Plàcide*) Ei! Què dorms?

Plàcid: Un tresor... dins del pessebre...

Roc: Però on és aquest pessebre?

Plàcid: (*ronca*) Un tresor... una música...

Roc: No en treurem res d'aquest. Però, tu saps de quin estable parla?

Jepó: I tu, que el saps?

Roc: Sí, però i tu, que el saps?

Jepó: Clar que el sé...

Roc: I és el mateix que el meu?

Jepó: S'hauria de veure. Anem a mitges?

Roc: A mitges. D'acord. Va comença!

Jepó: No, tu primer.

Roc: Que no, tu.

Jepó: Saps què? Podríem donar un detall cadascú. Et sembla?

Roc: D'acord. Escolta. En primer lloc, s'ha d'agafar el camí que està al costat del riu. Estàs d'acord?

Jepó: Sí, hoestic.

Roc: I després...

Jepó: Travessar el rierol i comptar cent passes cap a l'esquerra. Estàs d'acord?

Roc: Sí, hoestic. Després continuem per la carretera, passem per l'hort del Simenon. Estàs d'acord?

Jepó: D'acord! Travesses recte, cap el barranc del mort.

Roc: D'acord! Baixes, puges, travesses el bosc cremat i continues al nord fins un creuament de camins amb tres roures. Estàs d'acord?

Jepó: D'acord!

Roc: T'he pescat, mentider! No hi ha ni creuament de camins ni arbres.

Jepó: Jo mentider, tu sí que ho ets poca-solta!

Roc: (*es barallen*) Embolicaire, galifardeu!

(Amb els crits que fan es desperta en Plàcid)

Plàcid: Ei! Què són aquests crits? Què passa aquí?

Roc: És aquest, que és un mentider.

Jepó: No, ha sigut ell.

Plàcid: Però voleu explicar per què us baralleu?

Roc: Perquè aquest no em vol dir on està amagat el tresor.

Jepó: No és veritat; és ell que no em vol explicar on és l'amagatall del pessebre.

Plàcid: Però quin tresor i quin pessebre?

Roc: El que tu ja saps. I no em vulguis enganyar també!

(Des de darrera)

Banyeta: Això, això, que ho diguis, que ho volem saber!

Banyut: Calla, que ens descobriran!

Banyeta: Però jo vull saber on és el...

Banyut: Et dic que callis!!!

Plàcid: Ah, ja sé de que em parleu. En el meu somni ho he vist. El tresor n'és l'infant Jesús i el pessebre és a Betlem.

Banyeta: I qui és aquest Jesús?

Banyut: No ho sé, deu ser el que guarda el tresor.

Banyeta: Escolta, Banyut, hauríem d'explicar aquest embolic al "jefe". No et sembla?

Banyut: Som-hi doncs, i que ens dongui instruccions. Apa, apa, passa.

(Surten d'escena)

Pastor/a vell: *(entrant a escena)* Pastors, pastorets, alceu-vos, aixequen l'esperit, us porto la bona nova. Correu, correu, apropieu-vos.

(El pastor vell ha entrat i tots l'envolten. Els pastors que estaven dormint s'han despertat i tots parlen un sobre els altres).

Pastor/a 1: Què passa?

Pastor/a 2: Què ens has de dir amb tanta pressa?

Pastor/a 3: Digues, digues...

Pastor/a vell: Tranquil.litzeu-vos i escolteu.

(pot seure sobre d'un roc o paquets i els altres asseguts al seu voltant)

Estava en un fil de caure adormit, quan uns àngels s'han parat davant meu i cantant m'han explicat el prodigi que aquesta nit ha de succeir. Naixerà un bell infant i tot aquell que desitgi un xic de caliu al seu cor, que el vagi a adorar.

Pastor/a 4: Però, on naixerà aquest infant?

(entra Serafi a escena amb l'estel a la mà)

Serafi: A Betlem, en un humil pessebre, i l'estel us guiarà.

(Mentre en Serafi acaba de parlar surten d'un cantó els àngels i, juntament amb Els pastors, canten tots junts la cançó de l'Anunciació)

Pastor/a 1: Anem-hi, anem-hi... Jo li oferiré una gerreta de mel.

Pastor/a 3: Jo li daré pa fresc i formatge.

Pastor/a 4: Jo una pell d'ovella per abrigar-lo millor.

Pastor/a 2: Jo vaig corrent al bosc a fer llenya per fer un bon foc davant del portal.

Pastor/a vell: Anem, pastors, perquè l'hora ja passa; anem corrents a veure l'infant.

(Se'n van cant la cançó A Betlem me'n vull anar)

(Tot això mentre van recollint. Mentre marxen, se sent el soroll de panderetes, Simbombes, alegria. Entren en Banyut i en Banyeta amb senyals d'haver Estat estomacats)

Banyut: Ai, ai, Banyeta... Què haurem fet per merèixer això? Ai...!

Banyeta: Què n'és de bèstia el jefe! M'ha plantufat un cop de coça al... *(senyalant)* darrera!

Banyut: Però... per què està histèric aquest dimoni? Què li he fet jo?

Banyeta: Quan li has anomenat Jesús, semblava que s'hagués empassat un pinyol de préssec.

Banyut: De vermell ha passat a verd, de verd a vermell, de cop groc...!

Banyeta: I quan ha esclatat!

Banyut: Calla, calla, està com una cabra!

Banyeta: Com un cabrit!

Banyut: Tot això per un infant. No entenc res...

Banyeta: I quines són les instruccions que ens ha donat. Jo no m'he assabentat de res, perquè amb la plantufada al clatell que m'ha fotut...

Banyut: Que el matéssim... *(quedant-se quiet pel que ha dit)*.

Banyeta: *(astorat)* Però... però... que està grillat??!!

Banyut: Es el que jo penso. Està tocat del bolet!

Banyeta: A un petit infant...! Ca, home, ca!
(Amb gran èmfasi i mol enfadat) S'ha passat! S'ha passat!

Banyut: Mira, que em maltracti a mi, no ho trobo bé, però a un infant...

Banyeta: Aquest és un... és un...

Banyut: I més! ... I tres vegtades més!...

Banyeta: Saps que et dic?

Banyut: Què?

Banyeta: Que plego. Que ho deixo. Me'n vaig!

Banyut: Doncs jo també. Apa! I en aquell... té. *(Li fa banyetes amb les mans)*.

Banyeta: Doncs jo, té. *(Li fa pam i pipa i li treu la llengua)*.

Banyut: Per on han marxat els pastors, jo vull conèixer l'infant Jesús.

Banyeta: Espereu, espereu, que venim amb vosaltres, espereu...

(Teló)

ACTE V
CARRER DE BETLEM

(Al mig del carrer, una taula on l'escrivà està comptant).

Escrivà: Catorze, catorze...
(Compta amb els dits i, com n'hi falten, amb el que pot: pedres, etc.)
Vint-i-vuit, me'n porto dos, més aquests que fan trenta-set, 24 i 36, 36 i 24, no...
26 i 37...

Hostalet 1: *(dóna un cop amistós a l'esquena de l'escrivà i el fa descomptar)*
Què, Xeremies? Com va aquest cens? Ja has comptabilitzat tota la gent
d'aquesta rodalia?

Escrivà: Estic molt nerviós! Els he comptat tres vegades: una me'n sobren, l'altra me'n
falten... No em surten els números. A veure... *(prescindint de l'hostaler)*
On érem?... 28 i 36, noooo, 24 i 36... *(comença a comptar de nou amb els dits).*

Hostaler 1: I què... Creus que vindrà més gent?

Escrivà: 46, 47... Què, què...? Doncs, home! Encara queden dos o tres poblets. On era?
46, 47...

Hostaler 1: Doncs a mi, això del cens, m'ha anat de primera, tinc l'hostal ple. No havia
vist mai tanta gent. Ni els dies de fira!

Escrivà: Oh, no! Ja m'he descomptat altra vegada!
(mirant a l'hostaler) Sí, sí, és clar! A veure: 24 i 36...

Hostaler 1: Doncs m'han dit que l'altre hostal té més gent de la que hi cap.

Escrivà: *(comptant fins que el tallin)* 44, 45, 46... 50, 52...

Hostaler 2: Bon dia, Xeremies! Bon dia, Simenon! Per cert... que tindries unes
Pastanagues? Vull fer un brou i m'ha vingut un grup de gent tan gran que no tinc
Prou menjar per tots. Demà te les tornaré.

Escrivà: 57, 58, 59... 60! *(per si mateix)* 60, 60, 60!

Hostaler 2: I què, com van els números?

Escrivà: 60, 60, 60... Què, què?

Hostaler 2: Què com et van les sumes?!

Escrivà: Bé, bé, força bé... *(esverat)* Quant he dit? Quant he dit?

Hostaler 1: Doncs em sembla que has dit 50...

Hostaler 2: Ah, no! Eren uns 70...

Escrivà: *(desesperat)* Tornem a començar! 24 i 36... o 36 i 24!

Hostaler 1: Bé, me'n vaig que tinc molta feina. Ja et faré portar les pastanagues.

Hostaler 2: Adéu, adéu! Xeremies *(de lluny)* em sonava com a quaranta...

Escrivà: Per fi hi ha pau i tranquil·litat en aquest carrer. A veure si em concentro: 24 i
36... 24 i 36...

Pregoner: *(amb trompera. La toca al costat d'en Xeremies)* Per ordre del senyor Batlle,
es fa saber a tot el poble de Betlem i visitants de les rodalies que...

Escrivà: *(tallant)* Jo em sembla que plego...! Així no es pot treballar!

Pregoner: *(sense fer-li cas)* ... la inscripció en el cens, avui divendres, quedarà tencada així que es pongui el sol, fins dilluns vinent al matí.
(Toca la troimpeta i se'n va)

Escribà: *(Concentrat, mira a un costa i a l'altre, vigilant, i torna a començar a contar)*
24 i 36...

Sant Josep: *(toca a l'escribà per l'espatlla)* Jove!

Escribà: *(pega un bot)* Ah! Disculpeu-me! M'heu agafat desprevingut.

Sant Josep: Vos feu el cens?

Escribà: Sí, és ací.

Sant Josep: Venim a inscriure'ns la meva muller i jo.

Escribà: Molt bé, molt bé. I com us dieu?

Sant Josep: Sant Josep.

Escribà: I la senyora?

Sant Josep: La Verge Maria.

Escribà: Molt bé, ja està.

Sant Josep: *(poètic)* Guardeu-me el full més blanc i bonic que tingueu, per un infant que aquesta nit ha de néixer.
(Normal) I per cert, sabeu dir-me d'alguna posada?

Escribà: Sí, bon home, aquí davant n'hi ha una i allà, una mica més lluny, una altra.

Sant Josep: Moltes gràcies.

Escribà: Ja és gairebé de nit i he de plegar. M'hauré d'endur la feina a casa, sino no l'acabaré. Renoï, quin enrenou!

(Surt)

Sant Josep: *(truca a una porta)*

Hostaler 1: *(des de dins cridant o bé sortint)* No admetem més forasters, tinc la casa molt plena.

Sant Josep: Però és que...

Hostaler 1: Res, res, aneu a cercar un altre lloc.

Sant Josep: *(trucant a una altra porta)* Disculpeu-me hostaler, tingueu cura de la meva muller. Tan sols un racó demanem.

Hostaler 2: Com aneu de calerons?

Sant Josep: No pas gaires.

Hostaler 2: Ací no és casa de caritats. El negoci és el negoci. Una altra porta heu de trucar. Bona nit.

Verge Maria: Josep, allà a les afores del poble he vist uns estables i en algun d'ells ens podrem aixoplugar, i el que hagi de succeir, Déu dirà i proveirà.

Sant Josep: Sí, Maria, anem, anem.

(Mentre marxen, apareixen Sant Pere i els àngels corrents)

Sant Pere: Correu minyons, correu, que no arribem! Heu seguit les instruccions?

Angel 1: Sí, Sant Pere!

Sant Pere: Ja heu escombrat l'estable?

Angel 2: Sí, Sant Pere, està net.

Sant Pere: I la palla, està neta?

Angel 2: També l'he posat.

Sant Pere: I el bou i la mula?

Angel 5: El bou sí. La mula era un ase...

Sant Pere: Segur que està tot?

Tots: Sí, Sant Pere, segur.

Sant Pere: Que n'estic d'atabalat! Això no passa cada dia i no ha de fallar res...

(Surten corrents)

(Teló)

ACTE VI EL NEIXEMENT

(Cortina negra i un estable al mig de l'escena)

Serafi: *(entra a poc a poc amb l'estel a la mà)*
Em sembla que deu ser aquí, sí... no hi ha dubte, una cabana... *(es gira i cridant)* Sant Pere,
Sant Pere, oi que és aquí?

(Sant Pere i els àngels entren fent xivarri i Sant Pere bufant al darrera)

Sant Pere: Sí, sí, és aquí! Molt bé, minyó, molt bé, ho has fet molt bé. Ara només cal
tot el que he manat, aneu a cercar la gent d'aquests voltants.
(dirigint-se als àngels)
Tornem a repassar: ja heu escombrat, tot net, la palla...

Angels: Sí, Sant Pere, sí, sí...

Sant Pere: Quins nervis, quins nervis! Això ja està a punt. I vosaltres, com ja heu fet
tot el que he manat, aneu a cercar la gent d'aquests voltants.
(Surten tots corrents i queda a escena Sant Pere)
Sento petjades, algú s'apropa.
Ja s'acosta el final del meu treball. No sé si ho sabré fer bé

Sant Josep i Maria: *(tots dos)* Bona nit!

Sant Pere: Bona nit, senyora Maria, bona nit, senyor Josep. Tal com estava escrit, està
tot preparat. Espero que sigui confortable. Passeu.
*(Entren a la cabana, mentre Sant Pere corre una cortina vella que tapa
l'entrada de la cabana i diu)*
Bé, tal fet, el que hagi de ser, serà.

(Entren els dimonis dolents mig tapats, davant d'ells Satanàs)

Satanàs: Ep, ep, jove! *(dirigint-se a Sant Pere)*

(Sant Pere mira al seu voltant)

Satanàs: Ep, ep, jove!

Sant Pere: Ah, és a mi?

Satanàs: Sí, home, us vull preguntar, que sabríeu dir-me si per aquestes rodalies hi ha
una cabana de pastors on diuen ha de néixer un infant?

Sant Pere: *(innocent)* Home i tant! Precisament aquesta... aquesta... aquesta...
(pensa i com parlant per a ell mateix)
Quina flaire de banya cremada!
(Es mira als dimonis, es mira les cues)
Aquesta... aquesta... aquesta també l'estava cercant jo. Què ho sabeu vos?

Satanàs: Però no deieu que la coneixieu!

Sant Pere: Jooooo, i ara!
(amb gest molt teatral)
I ara, què dieu! I... i... per què ho voleu saber?????

Satanàs: *(embolicant-lo)* Escolteu, amic meu! Gent molt poderosa m'ha dit que no
convé que neixi aquest infant, que ens pot fer molt de mal!

Sant Pere: Vatua l'olla! Què dieu?

Satanàs: Si m'ajudeu a trobar-lo podreu compartir amb nosaltres el poder de
l'imperi de Satan.

Sant Pere: Vatua l'olla!

Satanàs: Us puc donar una bona picossada de diners! Confieu en mi! Paraula de dimoni!

Sant Pere: *(parlant per a ell mateix)* Ah, caram! Ara ja sé qui ets!

(Es gira cap a Satanàs i molt enèrgic)

Ah, maleït Satanàs! Ja veig les teves intencions! No en tens prou de fer maldats i ennergrir el cor dels homes que fins i tot vols fer mal en aquest infant. I aquest infant n'és Jesús!

(Al dir això, cauen tots els dimonis per terra i ja no s'aixequen)

Ell serà qui amb la seva llum les teves tenebres ha de trencar. La llum als cors ha de portar i, a la fi, la teva maldat vencerà. I ara, fugiu d'aquí ombres dolentes! Aneu camí de les profunditats, que la mirada d'aquest infant a tots ens ha d'il·luminar!

(Surten els dimonis de mala manera, arrossegant-se).

(Se senten panderetes de lluny... primer més fluixet, venen cantant)

(Sant Pere obre la cortina del pessebre, van entrant els pastorets de tots els racons possibles: del passadís central, els laterals... porten una espelma encesa a la mà cada un d'ells i van cantant la cançó "Oh Sant Nit" molt poc a poc. Després entren els Reis, deixen els seus regals i es posen en un costat, entren també els hostalers, els àngels i els dimonis bons i tots es van posant a un costat del pessebre -banda, banda- tothom es posa als costats sense tapar la cabana.

La Verge Maria canta la cançó "El noi de la mare" i tothom es queda quiet, com figures de pessebre, mentre canta fan un quadre estàtic. Abans d'acabar la cançó, el teló es tanca lentament, quan torna a obrir-se tots els que han participat en l'obra canten "Fum, fum, fum" amb panderetes i és el final de l'obra!.